

Sygn. akt II K 410/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Andrzej Kałużny

Protokolant sekretarz sąd. Joanna Adamiak

w obecności oskarżyciela publicznego z (...) Delegat. w K. A. Ś.

po rozpoznaniu dnia 02.02.2018 r.

sprawy

1. H. M.

s. J. i M. zd. N.

ur. (...) w B.

2. K. O. (1)

s. A. i A. zd. Bielak

ur. (...) w L.

oskarżonych o to, że:

w dniu 05.04.2016 r. na drodze publicznej nr (...) w miejscowości K. w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), wspólnie i w porozumieniu przewozili wyrobu akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci:

- 580 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)

- 330 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)

- 1000 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)

- 170 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)

- 70 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)

- 330 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s. tj. wyrobów akcyzowych w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenie poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 41.297,00 zł oraz wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy w postaci:

- 466 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy

- 755 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy

- 270 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 518 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 451 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 10 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 350 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 w zb. z art. 54 § 2 w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. tj. wyrobów akcyzowych przywiezionych do kraju z pominięciem obowiązku celnego oraz bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, od których kwota należności celnej na uszczuplenie wynosi 4.459,00 zł kwota podatku akcyzowego wynosi 46.959,00 zł, kwota podatku VAT wynosi 12.417,00 zł

tj. o czyn z art. 65 § 3 i § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

1. uznaje oskarżonego H. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 65 § 3 i § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 72 (siedemdziesięciu dwóch) złotych;

2. uznaje oskarżonego K. O. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 65 § 3 i § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 72 (siedemdziesięciu dwóch) złotych;

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 1 k.k.s. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonym H. M. i K. O. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 05.04.2016 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

4. na podstawie art. 30 § 1 i § 2 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 4 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie dowodów rzeczowego w postaci:

- 580 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 330 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 1000 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 170 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 70 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 330 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)
- 466 paczek po 20 szt. papierosów marki (...)z ukraińskim znakami akcyzy
- 755 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 270 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 518 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy
- 451 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskim znakami akcyzy

- 10 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy
- 350 paczek po 20 szt. papierosów marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy

zarejestrowanych w Prokuraturze Rejonowej w Kaliszu pod poz. Drz (...) - Drz (...) przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w K. pod poz. magazynową (...);

5. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. zwraca właścicielowi M. P. samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym nr DR (...) oraz polisą ubezpieczeniową (...) nr (...) zarejestrowany jako dowód rzeczowy w prokuraturze rejonowej K. pod poz. Drz (...), a oddany na przechowanie właścicielowi;

6. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

SSR Andrzej Kałużny

Sygn. akt II K 410/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2016r. podczas pełnionej służby na drodze krajowej nr (...) w miejscowości K. funkcjonariusze: K. W. (1), K. W. (2), M. R., M. S. wytypowali do kontroli pojazd marki V. (...) rejestracyjny LUB (...), należący wg dowodu rejestracyjnego DR (...) do M. P.. Samochód pomimo wydawanych sygnałów przez funkcjonariusza nie zatrzymał się do kontroli i zaczął odjeżdżać w kierunku miasta K.. Funkcjonariusze udali się za uciekającym pojazdem i już po krótkiej chwili udaremniili jego ucieczkę.

Pojazdem tym kierował K. O. (1), a jego pasażerem był H. M.. Podczas kontroli funkcjonariusze w bagażniku ujawnili łącznie 106.000 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, w tym:

- 580 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...),
- 330 paczek po 10 sztuk papierosów marki (...),
- 1000 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...),
- 170 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...),
- 70 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...),
- 330 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...),
- 466 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 755 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 270 paczek po 20 sztuk papierosy marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 518 paczek po 20 sztuk papierosy marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 451 paczek po 20 sztuk papierosy marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 10 paczek po 20 sztuk papierosów (...) z ukraińskimi znakami akcyzy,
- 350 paczek po 20 sztuk papierosów marki (...) z ukraińskimi znakami akcyzy.

Papierosy zapakowane były w sześciu czarnych workach z tworzywa sztucznego. Na paczkach papierosów nie było napisów w języku polskim.

Ujawnione wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy oraz pojazd marki V. (...) rejestracyjny LUB (...) zostały zatrzymane.

(dowód: notatka urzędowa k.3-4, protokół przeszukania pojazdu k.23-28, protokół oględzin rzeczy k.36-39, protokół zatrzymania k.)

Obliczono, iż w wyniku czynu polegającego na przewożeniu do kraju wyrobów akcyzowych (56.400 sztuk papierosów) z pominięciem obowiązku celnego oraz bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej na kwotę 4.459 złotych, podatku akcyzowego na kwotę 46.959 złotych, zaś podatku VAT na kwotę 12.417 zł.

Obliczono także, że w wyniku czynu polegającego na przewożeniu do kraju wyrobów akcyzowych (49.600 sztuk papierosów) w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej na kwotę 41.297 złotych.

(dowód: obliczenia należności k. 61-63)

Zatrzymany samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) jest własnością M. P., który pożyczył ww. samochód K. O. (1).

W dniu 28.04.2016r. ww. samochód został oddany na przechowanie właścicielowi.

(dowód: dowód rejestracyjny k.60, polisa ubezpieczeniowa k.60, zeznania świadka M. P. k. 80, zeznania oskarżonego K. O. (1) k.78, postanowieniek.87-87v, protokół oddania k.88)

Oskarżony K. O. (1) ma 21 lat, posiada wykształcenie podstawowe, jest bezdzietnym kawalerem, obecnie jest uczniem III Liceum Ogólnokształcące w L. przy ulicy (...). Pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Nie posiada żadnego majątku ani dochodów. Oskarżony nie figuruje w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego.

(dowód: dane osobowe k. 49-50, informacja K. k.147)

Oskarżony H. M. ma 44 lata, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kierowcą mechanikiem pojazdów samochodowych, jest kawalerem, ma jedną pełnoletnią córkę, nie posiada majątku. Nie posiada zatrudnienia. Nie legitymuje się statusem osoby bezrobotnej zarejestrowanej w PUP. Leczył się w (...). H. M. był karany za przestępstwa, w tym za popełnienie czynu z art. 65 § 3 i § 1 k.k.s.

(dowód: dane osobowe k.40-41, zaświadczenie k.75-76)

H. M. nie jest chory psychicznie, upośledzony umysłowo ani nie cierpiał w czasie czynów na inne zaburzenia czynności psychicznych. W okresie popełnienia zarzucanych H. M. czynów miał on zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i kierowania swoim postępowaniem. Stan zdrowia psychicznego H. M. pozwala na jego swobodny udział w toczącym się postępowaniu karnym. Jego stan psychiczny pozwala mu na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k.136-142)

Oskarżony H. M. na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień. Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 18.04.2016r. wyjaśnił, że K. O. (1) poprosił go o pomoc, z uwagi na wyuczony zawód mechanika samochodowego, przy zakupie samochodu. Wyjaśnił, iż nie posiadał wiedzy gdzie jadać ani po jaki pojazd, a także nie ustalili ceny za świadczenie „usługi doradztwa”. Ponadto

oskarżony wskazał, że nie był świadomy o znajdujących się w pojeździe wyrobach tytoniowych bez akcyzy. Podał do protokołu, że leczy się psychiatrycznie i przyjmuje leki. Wyjaśnił, że w czasie drogi w dniu 05.04.2016r. był śpiący po zażyciu leków psychotropowych. Na początku to on prowadził samochód (dwie lub trzy godziny), a później zamienił się z K. O. (1). W toku przewodu sądowego H. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i nie złożył wyjaśnień.

Oskarżony K. O. (1) składając wyjaśnienia w fazie postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień. Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 18.04.2016r. wyjaśnił, że na zlecenie pewnego mężczyzny o obywatelstwie ukraińskim miał przetransportować papierosy do K., za co otrzymał z góry wynagrodzenie w kwocie 500 zł. Wobec tego, iż K. O. (1) nie posiada własnego samochodu, pożyczył pojazd od M. P., któremu czasami pomaga w warsztacie samochodowym. K. O. (1) wyjaśnił, że wieczorem przyprowadził samochód pod dom, informując wszystkich, że wyjeżdża następnego dnia do K. w celu zakupu dla siebie samochodu. Podał również, że wcześniej zadzwonił do córki H. M. o imieniu A. zapytaniem, czy jej tata nie mógłby udzielić mu pomocy przy wyborze samochodu. K. O. (1) wskazał, iż nie ujawnił H. M. prawdziwego celu podróży, chciał, aby ktoś mu towarzyszył w drodze. Oskarżony wyjaśnił, że widywał H. M. w czasie, kiedy przyjeżdżał do jego córki. Wskazał, że na pytania H. M. dotyczące zakupu samochodu, odpowiadał wymijająco. Na rozprawie głównej oskarżony K. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale odmówił składania wyjaśnień. Wyraził skruchę.

Przyznanie się oskarżonego K. O. (1) nie budzi wątpliwości Sądu. Popełnienie przez niego zarzucanego mu czynu udowodnia zebrany w sprawie materiał dowodowy. Przyznanie oskarżonego należało zatem uznać za wiarygodne, skoro znajduje potwierdzenie w obiektywnie przeprowadzonych czynnościach dowodowych w szczególności dotyczących zatrzymania u niego nielegalnie przewożonych wyrobów tytoniowych, tym bardziej, że nie protestując co do zasadności i słuszności czynności zatrzymania dobrowolnie wydał przedmiotowe rzeczy. Istotne są również okoliczności zatrzymania samochodu marki V. (...), bowiem oskarżony nie zatrzymał się do kontroli, a próbował uciekać.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. O. (1) w zakresie jakim twierdził, że nie poinformował H. M. o znajdujących się w bagażniku samochodu wyrobach bez akcyzy. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na okoliczności złożonych przez oskarżonego wyjaśnień o tej treści. Otóż, obaj oskarżeni w dniu 18.04.2016r. przyjechali wspólnie z M. P. w celu złożenia wyjaśnień w Urzędzie Celnym. Mieli zatem możliwość porozumienia się co do jednej wersji wydarzeń, skoro zaraz po ich zatrzymaniu w dniu 05.04.2016r. obaj oskarżeni odmówili składania zeznań.

Wyjaśnienia oskarżonego H. M., nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie zasługiwały na wiarę. Bezsporne są okoliczności ujawnienia w dniu 5 kwietnia 2016r. w pojeździe, w jakim oskarżony był pasażerem wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy przez Urząd Celny. Oskarżony zatrzymany „na gorącym uczynku” nie usprawiedliwił swego postępowania. Przesłuchiwany bezpośrednio po zatrzymaniu, odmówił składania wyjaśnień w sprawie. O sprawstwie H. M. świadczą dowody z dokumentów w postaci: protokołu przeszukania, zatrzymania rzeczy i oględzin. Jako niewiarygodne jawiły się twierdzenia oskarżonego o braku świadomości posiadanych w bagażniku samochodu wyrobach tytoniowych bez akcyzy, również w kontekście tego, że nie zwróciło jego podejrzeń zachowanie K. O. (1), który rzekomo wskazał mu jedynie kierunek, w jakim się udają. Oskarżony nie dopytywał oskarżonego do jakiego miasta jadą, ani po jaki samochód, ani nie wiedział kto jest właścicielem auta, którym się poruszają. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są niewiarygodne przede wszystkim z uwagi na zasady doświadczenia życiowego. Skoro bowiem obecność H. M. miała być zdeterminowana jego wiedzą ekspercką w przedmiocie samochodów, to winien on przynajmniej dowiedzieć się na temat upodobań K. O. (1) co do marki, modelu, pojemności silnika, spalania etc. Brak szczegółowej konwersacji obu oskarżonych na ten temat, co obaj przyznawali, świadczy o tym, że cel ich wyjazdu nie był taki jak to przedstawiali w fazie postępowania przygotowawczego.

Konkludując, w ocenie Sądu wyjaśnienia H. M. były jedynie wyrazem przyjętej przez oskarżonego wersji obrony.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. P., ponieważ są one spójne, logiczne oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego K. O. (1) i dowodach z dokumentów odzwierciedlających sytuację prawną pojazdu.

Wiarygodnymi są również pozostałe dowody z dokumentów, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione osoby w granicach ich kompetencji.

Sąd uznał sporządzoną na potrzeby niniejszej sprawy opinię sądowo-psychiatryczną biegłych lekarzy psychiatrów Z. B. i M. H. za pełną, rzetelną i fachową. Opinia została sporządzona po zapoznaniu się z aktami sprawy i przeanalizowaniu dołączonych do akt przez oskarżonego H. M. zaświadczeń o stanie zdrowia, a także po dokonaniu badania stanu psychicznego oskarżonego w dniu 02.12.2016r. Biegli wyczerpująco odpowiedzieli na pytania zawarte w tezie dowodowej postanowienia o dopuszczeniu dowodu. W ocenie Sądu biegli swoje wnioski w zakresie ustalonego psychicznego stanu zdrowia oskarżonego należycie umotywowali.

Sąd zważył, co następuje:

Przyznanie się oskarżonego K. O. (1) oraz pozostałe dowody w sprawie wskazują jednoznacznie, iż dopuścił się on zarzucanego mu czynu.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo H. M. w zakresie zarzucanego mu czynu również nie budzą wątpliwości.

Sąd zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonych, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w zarzutach aktu oskarżenia.

Nie ulega wątpliwości, że wyroby tytoniowe są towarem podlegającym oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie z ustawą z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009, Nr 3, poz. 11) (zał. nr 3 do ustawy pod poz. 10 wymienia papierosy) oraz zgodnie z ustawą z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535). Papierosy są również towarem podlegającym opłatom celnym, tj. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego.

Przepis art. 63 k.k.s. odnosi się do sprowadzenia na terytorium kraju wyrobów akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. W myśl dypozycji art. 63 § 1 k.k.s. kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy podlega do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie. Jeśli natomiast należny podatek akcyzowy jest małej wartości, sprawca czynu określonego w § 1-5 podlega karze grzywny (art. 63 § 6 k.k.s.).

Zgodnie zaś z przepisem art. 65 § 1 k.k.s. kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Jeżeli natomiast kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych (art. 65 § 3 k.k.s.). Jest to nadal odpowiedzialność za przestępstwo skarbowe.

Zakres odpowiedzialności z § 1 bądź z § 3 art. 65 k.k.s. rozgranicza znamię „małej wartości” w związku z czym sięgnąć trzeba do definicji tego znamienia zawartej w art. 53 § 14 k.k.s. W myśl tego przepisu mała wartość to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Minimalne wynagrodzenie w roku 2016 (w dacie popełnienia czynu) wynosiło 1.850 zł (zob. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2015r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 roku, Dz.U.2015.1385), zaś jego dwustukrotność to kwota 370.000 zł.

W związku z powyższym stwierdzić należało, że oskarżeni H. M. i K. O. (1) popełniając swoje czyny kwoty tej nie przekroczyli, dlatego odpowiadają na podstawie przepisu przewidującego łagodniejszą odpowiedzialność, a więc art. 65 § 3 i 2 k.k.s., który przewiduje jedynie karę grzywny.

Czyn z art. 91 § 4 k.k.s. polega na nabyciu, przechowywaniu, przewożeniu, przesyłaniu lub przenoszeniu towaru stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 k.k.s. lub pomocy w jego zbyciu albo przyjmowaniu towaru lub pomocy w jego ukryciu, jeżeli kwota należności celnej nie przekracza ustawowego progu rozumianego w oparciu o treść art. 53 § 6 k.k.s. w zw. z § 3 k.k.s. Zatem istotą tego wykroczenia karno-skarbowego jest paserstwo celne, w tym wypadku odnoszące się do przewożenia towarów importowanych bez zgłoszenia celnego tj. z niedopełnieniem obowiązku przedstawienia towaru organowi celnemu i wprowadzeniem go nielegalnie na obszar celny Unii Europejskiej bez uiszczenia należności celnych (art. 86 k.k.s.).

Pomiędzy oskarżonymi zostało zawarte „porozumienie” co do sposobu przestępczego działania. Nie ma w niniejszej sprawie jakichkolwiek wątpliwości, co zostało wyżej wywiedzione, że H. M. znał cel całego przestępczego działania. Nawet jeżeli owo „porozumienie” nie obejmowało swoją treścią całości procedury, to przy przyjęciu koncepcji tzw. porozumienia milczącego zakładającej, że porozumienie nie musi polegać na wspólnym omawianiu przedsięwziętego współdziałania, lecz może polegać także na tym, że współsprawcy bez słów nabierają świadomości, że współdziałają i niejako samorzutnie dostosowują swoje postępowanie do siebie, to wymagana przy współsprawstwie forma działania wspólnego i w porozumieniu została wyczerpana.

Wobec zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonych wypełniało znamiona określające czynność sprawczą, szeroko wskazane w art. 65 § 1 k.k.s. czy to w formie przechowywania czy też przewożenia wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy.

Od strony podmiotowej czyn zarówno oskarżonego K. O. (1), jak i oskarżonego H. M. charakteryzuje wina umyślna. Obaj oskarżeni będąc osobami pełnoletnimi, mieszkającymi w Polsce, zdawali sobie sprawę, iż posiadany przez nich towar w postaci wyrobów tytoniowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy został sprowadzony na terytorium Polski bez zgłoszenia celnego lub przedstawienia organowi celnemu oraz, iż nie zostały od tego towaru uiszczone należności podatkowe. Poza tym, oskarżony H. M. był w przeszłości karany sądownie za paserstwo akcyzowe. Tym samym nie ma wątpliwości, że chciał on popełnić czyn zabroniony w rozumieniu art. 4 § 2 k.k.s.

W przedmiotowej sprawie spełnione są przesłanki warunkujące przypisanie oskarżonym winy, a nie zachodzą żadne okoliczności ją wyłączające. Zważyć należy bowiem, że oskarżeni są osobami dorosłymi i poczytalnymi, co w przypadku H. M. stwierdzili biegli w opinii sądowo-psychiatrycznej i niewątpliwie mieli możliwość zachowania się zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonych K. O. (1) i H. M. Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 12 § 1 i 2 k.k.s. Sąd wziął po uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, z czym niewątpliwie wiąże się wysokość uszczupień i sposób ich dokonania. Sąd uwzględnił również okoliczności dotyczące sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, jak również wobec H. M. jego dotychczasową karalność za przestępstwa, w tym przestępstwa skarbowe.

Sąd orzekł wobec oskarżonych K. O. (2) i H. M. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 72 zł. Przy określeniu ilości stawek dziennych Sąd orzekający miał przede wszystkim na uwadze zagrożenie finansowego interesu Skarbu Państwa. Oskarżeni swoim działaniem narazili Skarb Państwa na uszczuplenie należności celnych w łącznej kwocie 2.568 zł oraz podatku akcyzowego łącznie w kwocie 88.256 zł, a podatku VAT w kwocie 29.492 zł. Przedmiotowe wyroby tytoniowe bez wątplenia miały zostać wprowadzone do nielegalnego obrotu.

W ocenie Sądu Rejonowego orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy, a będzie uwzględniała stopień szkodliwości społecznej czynu. Ponadto uwzględni cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć

wobec sprawców, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem Sądu orzeczona grzywna będzie stanowiła dla obu oskarżonych realną i odczuwalną dolegliwość.

Należy zauważyć, że w sprawach dotyczących uszczupień należności celnych i akcyzowych kwalifikowanych z kodeksu karnego skarbowego, o stopniu społecznej szkodliwości decyduje w istocie strona przedmiotowa, a więc wysokość uszczupień i sposób ich dokonania. Natomiast okoliczności dotyczące osoby sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, przy orzekaniu kar majątkowych, odgrywają rolę drugorzędną. Bowiern polskie prawo karne skarbowe jest dziedziną prawa, której zadaniem jest prawnokarna ochrona finansów publicznych tj. źródeł dochodu budżetu państwa oraz określonego porządku obrotu gospodarczego. Stąd też cechą tego prawa jest dążenie do uiszczenia należności publicznoprawnych. Założenia i cele kodeksu karnego skarbowego odbiegają od przewidzianych w kodeksie karnym. Celem karania sprawców przestępstw i wykroczeń karno-skarbowych jest przede wszystkim zagwarantowanie należytego zabezpieczenia finansowego interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Sądu taki interes w przedmiotowej sprawie zostanie zabezpieczony w wyniku orzeczenia wskazanych wyżej kar.

W punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 1 k.k.s. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych H. M. i K. O. (1) kar grzywny Sąd zaliczył im zatrzymanie w dniu 5 kwietnia 2016r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Zatrzymane wyroby bezakcyzowe podlegały przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa, stosownie do treści art. 30 § 1 i 2 k.k.s.- łącznie 106.000 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy, natomiast na podstawie art. 29 pkt 4 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. należało jednocześnie zarządzić zniszczenie tych dowodów rzeczowych, o czym orzeczono w punkcie czwartym wyroku. W ocenie Sądu kara grzywny wraz z orzeczonym środkiem karnym należy zabezpieczyć interes finansowy Skarbu Państwa.

Kierując się treścią przepisu art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s, który nakłada obowiązek zwrotu osobie uprawnionej zatrzymane rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe, Sąd zwrócił właścicielowi M. P. samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym nr DR (...) oraz polisą ubezpieczeniową (...) nr (...) zarejestrowany jako dowód rzeczowy w prokuraturze rejonowej K. pod poz. Drz (...), a oddany na przechowanie właścicielowi.

Sąd orzekający uznał, że oskarżeni K. O. (1) i H. M. nie są w stanie ponieść kosztów sądowych i z tego powodu zwolnił ich z obowiązku ich poniesienia, o czym orzekł w punkcie szóstym wyroku opierając się na przepisach art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

SSR Andrzej Kałużny